

het geweld en de schade, die eenige Engelsche sipais, onder commando van haar hoofd in januarij 1760, bij en omtrent Jaggernaykpoeram aan 's Compagnies onderhorige gepleegt en toegebracht hadden, en waarvan het verlies wel op 8000 pagoden was begroot geworden. Gelijk mede over de bij die gelegenheid aan dat ministerie gedane doleantien over het terughouden van twee onser gedeserteerde en na Carcal vervoerde militairen, contrarie het met die natie aangegaan cartel, als van dat gevolg gweest zijnde, dat het voormelde Engelsche ministerie daarop geantwoord hadde, van ons, na genomen informatie dierwegens, onpartijdige justitie te zullen doen. Waarop wij de ministers gelast hebben, in cas van de agterblijving deser belofte, op het ernstigste te moeten blijven aandringen.

Fol. 807r-v.

(Op dit protest hebben de Engelsen geantwoord dat de Compagnie hun vijand de Fransen herhaaldelijk heeft geholpen en wel in het bijzonder de manschappen die met De Moracin naar Genssam vertrokken waren. [fol. 808] Het bestuur zegt dat dit het tweemast schip betreft, dat het opperhoofd van Jagannathpur Abraham van Weijdon aan de Fransen heeft geleverd om naar Pondicherry te gaan, en het beladen van de sloep Vianen met Franse goederen en passagiers. Er is verbazing geuit dat deze dingen, vooral omdat het eerste reeds in 1760 gebeurde, pas zo laat werden gerapporteerd. Daar ze strijdig zijn met het bewaren van neutraliteit, worden ze geheel voor de verantwoordelijkheid van Van Weijdon gelaten. Het is goedgekeurd dat het bestuur de kosten van het schip en de levensmiddelen van 12.251 ropia door hem liet vergoeden. Tevens is het bestuur verboden voortaan enige neutrale natie met schepen te helpen. Tevens moet het aandringen op het terugzenden van drie soldaten die van Sadras [fol. 809] naar de Engelsen te Allamparwa deserteerden, en van vee en schapen van de inwoners van Sadras die zij meenamen. Dat betreft ook een vaartuig, varende onder Compagnies vlag, van de inlander Dama Dera Pillai te Nagapattinam dat zij met de lading bestaande uit goederen en contanten meenamen, en het geld dat zij uit een particulier vaartuig, eveneens onder Compagnies vlag, met de opvarenden Singaayen en Welappa Chettiar met dat schip naar een zekere Sjoekalinge Chettiar te Madras zonden. Terecht protesteerde het bestuur en eiste het restitutie. Uit de correspondentie blijkt dat het bestuur, dat van Ceylon voorstelde de stempels van de pagoden die te Tuticorin worden geslagen, te veranderen. Zo zijn ze beter van die te Nagapattinam geslagen zijn, te onderscheiden. Wegens de heersende onrust heeft Ceylon dit afgewezen. [fol. 810] Als er een verschil tussen deze munten is, kan de uitgifte van de Tuticorinse weleens belemmerd worden. Om het bestuur te Nagapattinam gerust te stellen, stelde Ceylon voor om elke partij pagoden niet alleen door de fiscaal en de leden van de justitie te laten essayeren, maar twee ongeëssayeerde door hen te laten verzegelen en in de grote geldkassa te doen, waarvan twee rapporten zullen worden opgemaakt. De Hoge Regering is het daarmee eens en gaf opdracht niets te veranderen. Mutaties onder de dienaren: onder andere is het besluit van het bestuur van 22 augustus 1760 om wegens onbedachtzaamheid tegen insubordinatie, Abraham van Weijdon als opperhoofd te Jagannathpur [fol. 811] te vervangen door onderkoopman Frederik Jan Lovenaar, goedgekeurd. Ook de mutaties onder de lagere dienaren en inlanders zijn goedgekeurd. [fol. 812] Het bevel van het bestuur om 46 inlandse matrozen die ter bediening van het geschut te Jagannathpur in dienst waren, te ontslaan, is bevestigd. Het verzoek van de resident te Machilipatnam Jacobus van Nes om vier pions voor het bestellen van brieven en andere werkzaamheden in dienst te mogen houden, is ingewilligd. Een en ander is uitgebreider te vinden in de resolutie van de vergadering van 6 en 7 april 1761 en in de brief van 15 april naar Coromandel, waarin ook is bevolen om het geld van de uit Bengalen gerepatrieerde ontrouwe assistent Emanuel Hendrik Kantzou, dat onder de secunde te Pulicat Nicolaas de Joncheere berust, in te vorderen en aan Bengalen te crediteren. Uit de aparte brief van het bestuur van 3 september 1760 bleek niet zonder bevreemding dat)

---niet alleen de door den gouverneur Van Eck in 't particulier aangevangene onderhandeling met den nabab Nisa Mally en zijne broederen, teneynde van denzelven voor de Compagnie in eeuwige pagt te bekomen de in 't district van Goentoer geleegene en